

————— José Albert Ferrando —————

DEU ANYS EN LA JUNTA DE LA UNIÓN MUSICAL COVARXINA

Fa 12 anys 10 socis vam ser elegits membres de la junta de la Unió Musical Covarxina. Des dels 20 anys n'he estat 8 com a president i 2 com a secretari; passant per quatre juntes diferents. Això ha fet que tinga una visió privilegiada de l'evolució de la nostra societat com a músic i com a membre de les juntes. Amb aquest escrit pretenc fer un resum de les activitats realitzades durant aquests anys per unes persones (músics, membres de la junta, components del cor, educands,...) que sense ànim de lucre han treballat per a què la societat millorés.

L'any 1995 la societat era molt diferent a com la coneixem avui.

La banda de música estava formada per uns 25-30 músics, els assajos es feien a l'escenari del saló d'actes de la casa de la cultura perquè on assajàvem anteriorment s'havia ubicat la biblioteca (a l'hivern ens congelàvem i a l'estiu ens moríem de calor).

L'escola de música estava formada per uns 15-20 alumnes i els professors eren l'anterior director Enrique Martínez (solfeig, vent, fusta i percussió) i Israel Salvador (metall) i Norma Casas. Les classes eren gratuïtes i individualitzades i consistien en uns quants minuts de solfeig i quinze d'instrument. S'impartien en l'escenari i on avui està la ludoteca.

Els membres de la junta érem els encarregats d'organitzar els concerts i les eixides, pagar als professors, prendre decisions,... però també ens tocava fer moltes altres faenes que no es veien com pintar l'aula o l'escenari, netejar-ho,...

Sense dubte, el més bonic era l'ambient que hi havia entre tots nosaltres. La banda de música era com la nostra segona colla, cada acte l'esperaves amb recel per a poder vore als amics, fer la xarradeta i gaudir fent el que més ens agradava,... tocar. Al ser-ne poquets, tenies més responsabilitat. Recordo una Cavalcada de Reis en què uns per altres, sols vam acudir 15 músics!!! En eixos casos, jo pensava que la música no era una afició sinó que era un suplíci (i avui, quan a un acte acudeixen 30 músics, tots es queixen perquè en són pocs).

A l'any i poc d'estar a la junta ens va tocar prendre la que pense va ser la decisió més dura, el canvi del

director. Ja feia temps que Enrique Martínez ens deia que no estava a gust i nosaltres veiem que la societat estava estancada (quan anàvem a les Trobades de Bandes ens n'adonàvem que totes les bandes milloraven i nosaltres sempre érem els mateixos). Així, després de comentar-ho en moltes juntes i fer una reunió per a saber l'opinió dels músics ens vam decidir.

Recorde amb amargor el dia que Felipe, Mari Lola i jo vam anar a parlar amb ell. Va ser molt dur. Però per a mi el més dur va ser quan em veníem músics que s'ho havien deixat feia poc i en deien que ens estàvem equivocant i que estàvem enfonsant la banda (jo pensave: - i per què t'ho has deixat?) i vore com alguns músics estaven pels racons pegant cabotades. Hauríem fet malament?

La junta, després de les molt bones referències donades per Israel, ens vam reunir amb Cèsar Torlà en el bar de la gasolinera. Recordo que quan va entrar amb el pèl mig llarg, una barba de pam vaig pensar: - Quin canvi ens espera!!! Ell ens va exposar la seva manera de treballar i nosaltres li vam explicar com estava la societat. Des del primer moment vam pensar que era una persona coherent i amb ganes de treballar. Posteriorment, ens vam adonar que amb la seva experiència ens podria aconsellar en els temes importants (i així ha sigut).

Amb l'esforç de les diferents juntes i el consell del director, es va aconseguir que la societat anàs progressant a poc a poc.

La banda de música està formada per més de 60